

SBMIs remissvar avseende Naturvårdsverkets vägledning om täktverksamhet

Inledning

Sveriges Bergmaterialindustri (SBMI) har givits möjlighet att yttra sig avseende Naturvårdsverkets vägledning om täktverksamhet.

SBMI är branschorganisationen för producenter och leverantörer av bergmaterial samt branschens underleverantörer. Föreningen samlar cirka 90 procent av den svenska bergmaterialindustrin. SBMIs uppgift är att samla och stärka svensk bergmaterialindustri, samt tillvarata medlemmarnas gemensamma intressen i branschrelaterade och näringspolitiska frågor. Yttrandet avgränsas utifrån SBMIs uppdrag.

Övergripande synpunkter

SBMI välkomnar att Naturvårdsverket uppdaterar sin vägledning om täkter både vad gäller prövning och tillsyn. Rätt utformad kan en sådan vägledning bidra till att öka transparensen och förutsebarheten för branschen. Flera av våra medlemsföretag vittnar om att det idag finns problem och att tillämpningen skiljer sig åt mellan olika länsstyrelser och kommunala tillsynsmyndigheter. SBMI anser att vägledningen hade tjänat på att tydligare avgränsas till frågor som specifikt rör täktverksamhet.

Vägledningen bör kunna kortas ner betydligt

SBMI anser att vägledningen är mycket omfattande och att den bör kunna kortas ner betydligt. På så sätt blir det lättare att ta till sig vägledningen och det blir tydligare vilka frågor som är särskilt viktiga kopplade till täktverksamhet och till täktspecifikt tillämpning. SBMI anser även att vägledningen är ojämn på så vis att vissa avsnitt beskrivs väldigt detaljerat, exempelvis avsnitt om områdesskydd och skydd för biologisk mångfald. Andra avsnitt beskrivs mer övergripande.

Ett förslag är att i stället hänvisa till Naturvårdsverkets befintliga vägledning där sådan finns och att täktvägledningen endast innehåller information som specifikt rör täktverksamhet. På vissa områden sker en snabb rättsutveckling, exempelvis vad gäller hantering av avfall och artskydd, och det finns därför en stor risk att informationen i olika vägledningar om samma tillämpning blir motsägelsefull och inte överensstämmer. Vidare behöver det synkas med uppdatering och korsrefereras i flera dokument.

Samla förslag till villkor och försiktighetsmått

Det vore lämpligt att samla förslag till villkor och försiktighetsmått under ett avsnitt i dokumentet, förslagsvis i kap. 6. Som det är nu förekommer det på flera olika avsnitt vilket gör att det blir rörigt. Frågor som rör tillsyn bör lämpligen samlas och beskrivas i kap. 7.

Avgränsning mot andra myndigheter

SBMI har förståelse för att Naturvårdsverket behöver avgränsa vägledningen till de områden där Naturvårdsverket är vägledande myndighet. Det är också lämpligt att hänvisa till SGU, Havs- och vattenmyndigheten och MSB vad gäller dessa myndigheters ansvarsområden för täktspecifik tillämpning. Det hade dock varit önskvärt att vägledningen gav viss vägledning där annan vägledning inte finns. Det gäller exempelvis vattenverksamhet och en redogörelse för hur en samprovning enligt 9 och 11 kap. miljöbalken ska gå till samt en kort beskrivning kring Seveso-kraven och hur de ska tillämpas för täktverksamhet.

Behov av löpande uppdatering

Eftersom det sker en snabb rättsutveckling på vissa områden, exempelvis på avfallsområdet, är det nödvändigt att Naturvårdsverket säkerställer en löpande uppdatering av vägledningen. Vägledningen måste vara aktuell och uppdaterad och därför är det bättre med hänvisningar till annan vägledning där det finns. Andra frågor ändras inte lika snabbt och är samma över tid, exempelvis vad gäller kapitel 1 om beskrivningen av täktverksamhet och kapitel 2 som beskriver arbetsmoment i en täktverksamhet.

Exempel är bra men får inte bli för styrande

Vägledningen innehåller en rad olika exempel. SBMI anser att det är bra och tydligt att beskriva olika frågor genom exempel men det är viktigt att tydliggöra att det endast är exempel och att även annan tillämpning kan vara korrekt. Risken finns att exempel blir styrande och kan hämma utvecklingen, exempelvis vad gäller energieffektivisering och val av bästa möjliga teknik.

Vikten av kommunikation och att verka för en enhetlig tillämpning

SBMI menar att det är viktigt att vägledningen kommuniceras på ett lämpligt sätt för att verka för en enhetlig tillämpning bland tillståndsgivande och tillsynsansvariga myndigheter i olika delar av landet. Naturvårdsverket bör därför erbjuda informations- och utbildningstillfällen när vägledningen är publicerad.

Synpunkter på särskilda avsnitt

Kap. 1 Täktverksamhet

1.1 Begreppet täktverksamhet

Även blockstensbrytning bör nämnas.

1.2.2 Täkt av naturgrus

Det är lämpligt att i avsnittet även redogöra för att naturgrus är förenat med naturgrusskatt och att redovisning ska ske till Skatteverket.

1.2.3 Täkt av morän

Det är bättre att hänvisa till SGU för tolkning av begreppen naturgrus och morän.

Det kan även vara lämpligt att upplysa om att det kan vara svårt att storskaligt testa hur pass homogen morän är eller vilka fraktioner moränen består av.

1.2.7 Husbehovstäkter

Det är inte lämpligt att ange hur behovet av material till skogsbilvägar fördelas då detta kan skilja sig väldigt mycket från en plats till en annan beroende på de lokala förutsättningarna i olika delar av landet. SBMI föreslår att den angivna fördelningen stryks.

1.3 Förutsättningar för täktverksamhet

Det tredje stycket under denna rubrik bör strykas eftersom det snarare handlar om geokemi och inte hänger ihop med rubriken och syftet med kap. 1.

1.3.2 Täkter i den cirkulära omställningen

Det är numer mycket vanligt och mer eller mindre standard vid beviljande av täkt tillstånd att återvinning/masshantering ingår som delverksamhet i tükten.

I detta avsnitt lyfts att införsel av överskottsmassor för anläggningsändamål med fördel sker i tükter som är lokaliserade på en plats som inte har större sprickbildningar i berggrunden och med djupt liggande grundvattennivåer. Detta blir alltför diffust och generellt och kan lätt misstolkas i tillämpningen. Vid prövning av bergtäkters lämplighet för masshantering görs normalt utredningar om de platsspecifika förhållandena där berggrundens förhållanden och lämplighet för den planerade verksamheten redogörs för. Det är bättre att i vägledningen uttrycka att berggrundens lämplighet för den ansökta verksamheten ska utredas, vilket normalt också görs.

1.5.2 Produktion av industrimineral och natursten

Det bör läggas till för respektive industrimineral och stycket om natursten något mer som beskriver produkterna och dess användningsområden.

Industrimineraler som kalksten, kvarts, grafit och skiffer används i många industrier. Kalksten används i cement och kosmetika, kvarts i glas och solpaneler, grafit i blyertspennor och batterier, skiffer i takmaterial och isolering. Dessa mineraler är viktiga för byggmaterial, elektronik och vardagsprodukter.

Natursten används för bygg- och anläggningsändamål, måste den betraktas och bedömas som just ett bygg- och anläggningsmaterial eller som sten för monument. Exempel på användningsområden för naturstensprodukter är exempelvis gravstenar, fasadbeklädnad, plattor för inomhus och utomhusbruk samt prydnadsföremål. Lämpligen bör vägledningen hänvisa till information i exempelvis Stenhandboken och de filmer om naturstensbranschen som finns på Sveriges Stenindustriförbunds webbplats.

Kap. 2 Arbetsmoment i en tükhverksamhet

Avsnittet ger en beskrivning av olika arbetsmoment i en tükhverksamhet. SBMI uppfattar att beskrivningen är allmän och i stora delar stämmer överens med de arbetsmoment som sker i en bergtük. Dock är det ibland oklart vilken typ av tükhverksamhet som avses och avsnittet omfattar inte de arbetsmoment som sker i en torvtük, blockstenstük eller industrimineraltük.

2.2 Utvinning

SBMI anser att det är lämpligt att se över de begrepp som används och att Naturvårdsverket med fördel bör använda samma begrepp som i miljöprövningsförordningen. Exempelvis används begreppet utvinning för gruvverksamhet, medan brytning är mer korrekt begrepp för tükhverksamhet.

2.2.1 Borrning

Lägg till beskrivning om att hela bergytan ska vara blottad och rengjord från lösa avlagringar innan sprängning.

2.2.3 Annan loss hållning

I blockstenstükter används även sågning.

2.3 Vattenverksamhet

Rubriken är felaktig eftersom vattenverksamhet inte är något arbetsmoment. Det är bättre att benämna det vattenhantering.

2.3.2 Markavvattning

Tydliggör att markavvattning aktualiseras vid bedrivande av torvtäkt.

Markavvattning sker inte i grus, morän eller bergtäkter. I bergtäkter används exempelvis temporära skyddsdikeyn som inte utgör markavvattning utan mer korrekt bör beskrivas som vattenhantering. Förslagsvis läggs det till egen underrubrik om "Skyddsdikeyn".

2.4.3 Siktning och sortering

Även harpning bör beskrivas i detta sammanhang.

2.7 Bortforsling av material

"Bortforsling av material" är inte en korrekt beskrivning. De materialprodukter som produceras i en täkt ligger i lager i upplag inom täktområdet från vilka de levereras ut till kund.

Andra meningen som anger att transporter kan utgöra ett följdföretag till täktverksamheten när en stor andel av den tunga trafiken på en väg utgörs av transporter till eller från täktverksamheten bör strykas då avsnittet syftar till att beskriva arbetsmoment i täkter.

2.8 Andra miljöfarliga verksamheter som kan bedrivas i en täkt

SBMI anser att det är bra att vägledningen omfattar en beskrivning av att andra verksamheter kan bedrivas i en täkt. Dock anser SBMI att man inte alltid ska utgå ifrån att det handlar om en C-verksamhet. Det kan också handla om B-verksamhet.

Det går även att fundera kring vad som är att betrakta som sidoverksamheter. Exempelvis är verksamhetskod 10.50 (sortering och krossning) en nödvändig del av bedrivande av bergtäkt. Bättre alternativ i detta avsnitt bör vara att ange några exempel på del-/sidoverksamheter som vanligtvis bedrivs i täkter i löptext.

Kap. 3 Miljöbalken utifrån ett täktperspektiv

SBMI anser att hela detta kapitel kan kortas ner avsevärt med tydligare fokus på vad som är relevant för just täkter. Vad gäller generell information bör vägledningen i stället hänvisa till Naturvårdsverkets befintliga vägledning i enlighet med de synpunkter som lämnats inledningsvis, se SBMIs övergripande synpunkter.

3.2.3 Försiktighetsmått

SBMI anser att det är olämpligt att ange exempel som i andra stycket då det finns risk med tekniskspecifika villkor och krav på BAT, vilket inte finns för täkter.

3.2.6 Lokaliseringskravet

Lokalisering av en täktverksamhet är mycket viktigt avseende miljöaspekter, avstånd till försörjningsområdet och det uttagna materialets egenskaper. Utifrån detta är det viktigt att upplysa om att alla täkter inte kan jämföras då material har olika egenskaper och kan fylla olika behov. Grundförutsättningen är att ändamålet ska kunna uppnås, det vill säga kvaliteten ska uppfylla de krav som de avsedda produkterna kräver. Vidare kan en verksamhet många gånger anpassas för att minska intrång och påverkan.

Som vägledningen nu är formulerad framstår det som att vid förekomst av andra intressen är lokaliseringen olämplig och tillstånd inte ska medges.

3.2.7 Rimlighetsavvägningen

När det gäller rimlighetsavvägningen bör det framgå att kravet även gäller för provnings- och tillsynsmyndigheter, det vill säga krav på utredningar och åtgärder ska vara rimliga avseende teknik, kostnader och den miljönytta som kan förväntas uppkomma.

3.4 5 kap. miljöbalken: Miljökvalitetsnormer

Detta stycke bör kortas ner och i stället hänvisa till andra vägledningar.

Länsstyrelsens Vatteninformationssystem (VISS) är ett viktigt beslutsunderlag men det är inte komplett. Det finns många exempel på att VISS är ett otillräckligt underlag för att bedöma påverkan på miljökvalitetsnormer.

3.6 7 kap. miljöbalken: Områdesskydd

Detta stycke bör kortas ner och i stället hänvisa till befintlig vägledning.

3.7 8 kap. miljöbalken: Skydd för biologisk mångfald

Detta stycke bör kortas ner och i stället hänvisa till befintlig vägledning.

3.7.7 Invasiva främmande arter

I detta stycke anges att Naturvårdsverket "förespråkar" att massorna testas innan införsel. SBMI anser att det är oklart hur man ska förhålla sig till det. Vad vi känner till finns det inte testmetoder för att storskaligt provta externa massor avseende förekomst av invasiva arter. Vissa stickprovskontroller kan göras men det är viktigt att förstå att resultaten inte alltid är tillförlitliga. Det sker dock en stor utveckling och det pågår forskning kring exempelvis miljö DNA-teknik. Däremot är det rimligt att säkerställa att ursprungsdokumentation om vad massorna kommer ifrån finns tillgängligt.

Avsnittet anger även att verksamhetsutövaren bör se till att marken sås med svenskt frömaterial som består av i Sverige och regionen naturligt förekommande arter. SBMI vill uppmärksamma att detta både är kostsamt och att det finns begränsad tillgång till svenskt frömaterial.

3.9 11 kap. miljöbalken: Vattenverksamhet

SBMI anser att avsnittet bör fokusera på hur provning ska ske och hur det ska samordnas med 9 kap. provning, samt vägledning om när tillstånd enligt 11 kap. behövs avseende täkter. Det hade varit önskvärt med vägledning kring när det behövs tillstånd för vattenverksamhet.

Det hade också varit önskvärt om Naturvårdsverket samordnade vägledning med Havs- och vattenmyndigheten (HaV) då HaV i dagsläget egentligen inte har någon vägledning kring detta. Det kan också vara lämpligt att hänvisa till den vägledning som SGU har tagit fram på området.

3.9.1 Markavvattnings

(Obs att det finns två kapitel 3.9.1.)

Det bör framgå tydligare att markavvattnings är aktuellt vad gäller torvtäkter, inte andra typer av täkter. Det finns också rättsfall som anger att markavvattnings inte är tillämpligt vid täktverksamhet, jfr MöD M10717-17.

3.11 15 kap. miljöbalken: Avfall

Hela detta avsnitt bör kortas ner och i stället hänvisa till befintlig vägledning inom avfallsområdet.

3.12.1 Ekonomisk säkerhet

I vägledningen anges att Naturvårdsverket anser att successiv säkerhet inte är lämpligt. SBMI anser att motiveringen till detta är oklar och att det i det enskilda fallet kan vara lämpligt. Ekonomisk säkerhet är kostsamt för företagen och riskerar att binda kapital, vilket utgör ett hinder inte minst för mindre verksamheter. Dessutom menar SBMI att det inte medför någon miljönytta och historiskt har det väldigt sällan utnyttjats.

3.12.2 Efterbehandling

I vägledningen anges att täkter medför irreversibla förluster av ekosystem och skada på naturmiljön. Tåktverksamhet innebär genom markanspråket en förändring av naturmiljön men SBMI anser inte att det är lämpligt att beskriva detta som irreversibel skada. En tåkt i produktionskog innebär till exempel normalt inte en irreversibel skada på naturvärden.

SBMI anser också att texten om efterbehandlingsplan bör kortas ner avsevärt då avsnittet är mycket detaljerat och medför inte någon miljönytta. Utgångspunkten bör vara att undvika och minimera skada.

I sammanhanget vill SBMI lyfta att vi precis har inlett ett arbete med att ta fram en branschgemensam färdplan för biologisk mångfald. Arbetet inleddes i augusti 2024 och väntas pågå cirka ett år. Ambitionen är att färdplanen ska leda till ökad kunskap och ett ökat engagemang för biologisk mångfald och därmed lyfta hela branschens arbete med frågan.

3.12.3 Ekologisk efterbehandling

SBMI anser att det är viktigt att lyfta principerna för ekologisk efterbehandling men att avsnittet är för detaljerat och bör kortas ner avsevärt. Exempel riskerar även att bli för styrande och vissa åtgärder är inte alltid möjliga eller rimliga.

3.12.4 Ekologisk kompensation

SBMI anser att skadelindringshierarkin bör vara utgångspunkten och att det är rimligt att i första hand undvika och minimera skada. Vid efterbehandling restaureras täktområdet på lämpligt sätt.

SBMI anser inte att det är rimligt att vägledningen anger att krav på kompensationsåtgärder regelmässigt bör ställas. Sådana åtgärder bör i stället ske frivilligt och på initiativ av verksamhetsutövaren. All markanvändning innebär förändringar, exempelvis vägar, bostäder detaljplanerade industriområden med mera. Tåktverksamhet skiljer sig dock mycket från sådan markanvändning då det i täkter finns stora möjligheter att jobba aktivt med åtgärder löpande under drift och efter avslutad drift.

I vägledningen anges även att en större areal kan komma att restaureras än vad tåktverksamheten tar i anspråk. Det är viktigt att uppmärksamma att det inte går att ta för givet att markägare accepterar detta och har andra krav på hur området som ianspråktagits för tåkt ska lämnas.

Kap. 5 Täkters miljöpåverkan

SBMI vill uppmärksamma att branschen har tagit fram ett dokument om enhetliga rimliga villkor, vilket bifogas remissvaret. I dokumentet anges vad SBMIs medlemmar anser är rimliga villkor som kan ställas på tåktverksamhet samt motiv till detta.

5.1 Täkters generella miljöpåverkan

Även här anges att en tåkt medför en irreversibel skada på bland annat på natur- och kulturmiljön inom det markområde som tas i anspråk. SBMI menar att påståendet bör nyanseras i enlighet med

resonemanget under 3.12.2.

5.2.1 Buller

Det är inte standard med villkor om att verksamhet inte får bedrivas under ett antal veckor under sommaren. Detta måste relateras till de aktuella förutsättningarna på platsen. SBMI föreslår att detta styrks.

5.2.2 Hydrologisk påverkan på yt- och grundvatten

Avsnittet bör hänvisa till SGU.

Krav på ekologiska kontroller när det gäller grundvattenavsänkning, kan vara rimligt när det finns känsliga biotoper men det bör inte gälla generellt. Injektering är inte heller praxis utan sker i undantagsfall i vissa täkter. Sådana tekniska detaljer bör strykas.

5.2.3 Utsläpp till vatten

På s. 113 anges att: *”Uppställningsytor för fordon och maskiner ska ha som funktion att fånga upp ett eventuellt spill eller utsläpp av föroreningar för att förhindra spridning till mark och vatten. En lämplig skyddsåtgärd är exempelvis en gjuten platta under tak. Den gjutna plattan kan om lämpligt även vara kopplad till en oljeavskiljare. I vissa fall kan det i stället vara motiverat med enklare uppsamlingskärl placerade under enskilda fordon. I vissa fall kan det även vara rimligt att ha uppställningsplatser och utföra service av fordon utanför verksamhetsområdet för tåkten.”* Detta är mer långtgående än SBMIs förslag med exempelvis en gjuten platta. Se SBMIs enhetliga rimliga villkor som också motiverar förslaget.

I sista stycket på s. 114 framgår följande: *”En vanlig provtagningsfrekvens av vatten i villkor för täktverksamhet är 34 gånger per år, jämnt fördelat över året.”* Det ska nog stå 3–4 gånger per år. SBMI förespråkar även årsmedelvärden, se SBMIs enhetliga rimliga villkor punkt 4.8.

SBMI anser att beskrivningen av skydd/rening i vissa delar saknar stöd i praxis. Det gäller exempelvis vad som anges för utloppets flöde från en bergtäkt och kvävereduktion. Vidare gäller det samma för vad som anges om flödesproportionell provtagning. Viktigt är att krav som ställs på provtagning ska vara relevanta för den enskilda tåkten och ge miljönytta i det enskilda fallet som provas.

När det gäller uppgifter om bland annat innehållet i det material som utvinns i tåkten kan det utifrån de geologiska förutsättningarna på platsen vara lämpligt i vissa fall att utgå från tillgängliga uppgifter hos SGU om berggrundens geokemi för att därefter ta ställning till om det finns behov av ytterligare utredning.

5.2.5 Sprängningsarbeten: stenkast, vibrationer och luftstöt vågor

Avsnittet bör rensas från de exempel som anges i detta avsnitt.

5.2.6 Damning

Avsnittet bör rensas från beskriven teknik och åtgärder.

När det gäller damning är detta i första hand en arbetsmiljöfråga. I vissa fall kan det bli aktuellt att hantera damnedfall utanför täktområdet men mätning sker mycket sällan och inte normalt av PM10 och PM 2,5.

5.2.9 Hantering av massor

SBMI anser att detta avsnitt bör hänvisa till Naturvårdsverkets vägledning om masshantering. En

generell utgångspunkt bör vara att hantering av schaktmassor i en täkt ska uppfylla samma krav som om man hanterar massor utanför en täkt.

Kap. 6 Prövning av täktverksamheter

6.1.2 Samråd

Det som anges i detta stycke har liten koppling till vad som är specifikt för täkter och förslagsvis bör det hänvisas till den vägledning som redan finns för samråd och miljökonsekvensbeskrivningar.

6.1.3 Ansökan

Det ligger i sökandens intresse att ha en så komplett ansökan som möjligt för att skynda på processen. I avsnittet nämns inget om myndighetens ansvar att inte ligga still på ansökan utan att se till att remissrundor flyter.

6.2.3 Tillståndsmeningen

Avsnittet verkar ha tappat bort att uttaget av maximalt 500 000 ton berg ska avse per år.

6.2.7 Tillståndstid

När det gäller frågan om tidsbegränsning så utgår vägledningen från omkring 20 år. SBMI anser att 20 – 30 år är rimligt, se SBMIs enhetliga rimliga villkor.

6.2.9 Villkor för täktverksamhet

SBMI noterar att flera av de exempel på villkor som lyfts inte är praxis och har fungerat mindre bra vid tillsyn. De villkor som SBMIs medlemmar anser är rimliga och som har fungerat väl i tillsyn framgår av dokumentet enhetliga rimliga villkor.

I exemplet på villkor som har fungerat väl i tillsyn anges att *”Före varje sprängning ska berörda (minst inom en radie av 1 kilometer från täkten) alltid informeras om tidpunkt för sprängning.”* SBMI anser att det är rimligt att verksamhetsutövaren informerar den som vill bli informerad, se SBMIs enhetliga rimliga villkor.

Ett annat exempel på villkor är att *”Verksamheten får endast bedrivas helgfria vardagar, måndag till fredag, kl. 06.00–18.00. Utlastning får ske kl. 06.00–22.00.”* SBMI anser att det inte borde finnas begränsningar i arbetstiden om bullervillkoren kan fyllas och att begränsningar under exempelvis sommartid kan medföra mer intensiv produktion under resten av året, se SBMIs enhetliga rimliga villkor.

6.2.12 Verkställighetsförordnande

I avsnittet anges att verkställighetsförordnanden är ovanliga för verksamheter som innebär en irreversibel skada, såsom täktverksamheter. SBMIs uppfattning är dock att det är vanligt förekommande att verkställighet meddelas i de tillståndsprövningar som sker för täkter i landet.

6.3 Ändring av befintliga täkttillstånd

SBMI efterfrågar en tydligare vägledning kring möjligheterna att anmäla ändring och ändringstillstånd. Alla förändringar i en pågående tillståndsgiven täktverksamhet innebär inte generellt att nytt tillstånd krävs.

6.3.5 Överlåtelse av tillstånd

Avsnittet bör kompletteras med vägledning om vem som ska pröva och godkänna den ekonomiska säkerheten.

Kap. 7 Tillsyn av täktverksamheter

7.1.4 Startpunkten för tillsyn av täktverksamheter

Avsnittet om startpunkten för tillsyn bör kunna förkortas och förenklas. Som det ser ut nu ger avsnittet ingen tydlig vägledning.

7.2.1 Regelbunden tillsyn

När det gäller kontrollprogram och miljörapporter är det, som även påtalats även för andra avsnitt i vägledningen, bättre att hänvisa till de övriga vägledningar som redan finns framtagna för detta.

Bilaga: vad en tillståndsansökan för täktverksamhet bör innehålla

Denna bilaga finns inte med i innehållsförteckningen.

SBMI anser att bilagan om vad en täktansökan ska innehålla kan ge en viss vägledning om vad som är rimligt och relevant för täktansökningar. Bilagan är dock väldigt omfattande och det är viktigt att se denna som en slags bruttolista över vad som kan ingå i en ansökan, men långt ifrån allting måste normalt finnas med och allt är inte heller relevant för alla prövningar. Avgränsningar måste därför alltid kunna ske av ansökningshandlingarna så det uppnås en effektiv och ändamålsenlig tillståndsprövning.

Även för tillståndsprövning enligt 9 kap. miljöbalken finns en annan vägledning framtagen vilken det bör hänvisas till och i denna vägledning bör endast mer täktspecifika delar av vad som bör ingå i en täktansökan beskrivas.

Några detaljkommentarer:

s. 4 "Yrkande om eventuellt verkställighetsförordnande" bör i stället benämnas "Med motivering till verkställighet"

s. 8 "Eventuell inhägnad av industriområdet" – ändra till "Eventuell inhägnad av täktområdet".

Stockholm 2024-09-06

Mårten Sohlman
VD SBMI

Lisa Sennström
Hållbarhetschef